

David Lukeš, ředitel Centra Paraple, se nedávno jako obránce zúčastnil Mistrovství Evropy v ragby vozíčkářů ve waleském Cardiffu, což byl pro něj i český tým (i když ten skončil poslední v silné konkurenci osmi týmů) velký zážitek, splnění snu a posun vlastních hranic zase o kus dál. Posunutí hranic, úspěch i štěstí závisí mnohdy na správných rozhodnutích ve správný čas. David to zažil v posledních letech vícekrát. Ostatně i Centrum Paraple by bez takového rozhodnutí neexistovalo a nemohlo dnes spolehlivě a dobře fungovat. V roce 1994 vedlo správné rozhodnutí známého herce, scenáristy a spisovatele Zdeňka Svěráka a občanského sdružení Svazu paraplegiků k založení této obecně prospěšné společnosti. Dnes pomáhá stovkám lidí na vozíku po poškození míchy a jejich rodinám zvládnout těžké životní situace. David je zde ředitelem od roku 2016, a až po čase zjistil, jak je to velmi zodpovědná práce.

O ÚSPĚCHU A ŠTĚSTÍ

MŮŽE ROZHODNOUT I SPRÁVNÁ VOLBA VE SPRÁVNÝ OKAMŽIK

David Lukeš se sám dostal na vozík ve svých 20 letech, proto má s problematikou svých klientů a toho, co potřebují pro důstojný život, obrovskou zkušenost. Vystudoval práva a s Parapletem začal spolupracovat už před patnácti lety. „Předtím jsem dělal marketing a podnikového právníka, ale být ředitelem Centra Paraple byla obrovská změna a zásadní rozhodnutí, které dnes hodnotím jako správnou volbu. Dostáváte se do nových situací, musíte řešit spoustu věcí a jste tak vystaveni velkému tlaku, ale naštěstí mám kolem sebe lidi, kteří mi pomohli a pomáhají,“ vysvětluje Lukeš.

„Než jsem se stal ředitelem, hovořil jsem s panem Zdeňkem Svěrákem, od kterého se mi

dostalo morální podpory. Pomohla mi také paní doktorka Kábrtová, bývalá ředitelka, již jsem předtím sice často oponoval, ale protože jí samotné na Centru Paraple ohromně záleželo, našla v sobě trpělivost a vysvětlila mi mnohé věci, které jsem potřeboval znát. Když jsme u správných rozhodnutí, opět to bylo jedno z nich, protože se zlepšil náš vztah. Dále mi nejednou pomohla naše současná manažerka služeb Marie Vydřalová, která mi řekla: Víš, když jsi jediný, který to může udělat, tak to musíš udělat. A pak je tady Lenka Honzátková, která v naší společnosti působí přes 20 let a dnes je ředitelkou odborného pracoviště Paralab. Ta chtěla původně odejít, ale udělal jsem všechno pro to, aby zůstala. To se poda-

řilo. Kdybych to parafrázoval – měla odvahu zůstat,“ dodává David Lukeš.

„O tom, jestli bylo dobré vzít funkci ředitele, jsem několikrát zapochyboval jen na začátku. Doléhala na mě tíha rozhodování, což jsem pociťoval i fyzicky. Pak to naštěstí vystřídaly i hezké momenty a teď mám pocit, že to v Centru Paraple rozkvetlo. Myslím si, že jdeme dopředu, a dělá mi to radost. Sami bychom to ale nezvládli, bez našich partnerů by to nešlo,“ říká David Lukeš.

„Od té doby, co jsem ředitelem Centra Paraple, jsem svědkem významné a trvalé podpory od našich partnerů. Cítím, že společně se nám

daří dělat správná rozhodnutí. Je to vlastně skutečné partnerství. To je příklad Pilsner Urquell. Zároveň se pořád snažíme, aby takové vztahy byly co nejvíc v souladu s našimi hodnotami. Kdybych to přirovnal k hokeji, je to, jako když máte celou ledovou plochu pokrytou reklamami a divák vidí puk jen občas. V našich vztazích s partnery usilujeme nejen o takzvanou čistou plochu, ale i o vzájemný soulad, a to se nám myslím daří stále více,“ vysvětluje Lukeš a pokračuje: „Bez partnerů bychom nemohli poskytovat tak kvalitní služby. Na naši činnost samozřejmě přispívá stát, ale to je pořád jen třetina našeho rozpočtu. Dále získáváme příspěvky přes zdravotní pojištění na terapii, ale celkový rozpočet je na rok přes 70 milionů a až polovinu musíme sehnat právě od partnerů. Vlastně musíme sehnat téměř 100 tisíc korun každý kalendářní den. Není to jednoduché. Partnerství jsou proto pro nás zásadní. Naštěstí setkávám u jednání s partnery vždy velmi zajímavé lidi. Pro mě je už léta srdcovkou právě zmíněný Pilsner Urquell, tam jsem našel komunitu lidí, kteří to dělají ze srdce. Další podobně dobrou zkušenost mám s Galeríí Kodl,“ vysvětluje David Lukeš.

Pak dodává, že u Zdeňka Svěráka nemá Centrum Paraple ani vyčísleno, kolik peněz přišlo právě s jeho přispěním, a že se dokonce vzdal mnoha honorářů a daroval je Centru Paraple.

„Věřím, že naši práci a našimi úspěchy inspirujeme i další lidi. Nedávno jsme přednášeli na Fóru dárců a snažíme se veškeré naše know how posílat dál. Určitě nechceme, aby se z vy-

bírání peněz na podobné organizace, jako jsme my, stal nějaký závod, to by nebylo šťastné. Zároveň je ale skvělé, že někdo naše zkušenosti přebere, a třeba to pak udělá dokonce líp než my. Na druhou stranu, vždy je prostor pro zlepšení. Navzájem se posouváme dál, i když

se snažíme být v hodně směrech nejlepší,“ říká ředitel Lukeš.

Práci Davida Lukeše v Centru Paraple tedy provází série zásadních a správných rozhodnutí. Pro sebe i „svoji“ organizaci hledá tu nejlepší cestu i nadále.

Před rokem se David podruhé oženil a udělal tak další zásadní rozhodnutí. Na Vánoce požádal svoji současnou manželku o ruku. „Je to člověk, který mě hodně naučil, zejména jak ještě víc nebýt sobcem. Manželka mi ukázala, že jednou z nejvýznamnějších věcí je být tomu druhému oporou. V našem vztahu to není o tom, že já něco chci, ale že chci dávat tomu druhému, abychom tvořili celek. Vlastně je to podobné jako v Centru Paraple,“ říká David Lukeš.

A jaké jsou nejvýznamnější hodnoty Centra Paraple? Podle Lukeše důstojnost, lidskost a respekt. V případě toho posledního k tomu, že jsme každý jiný. „Snažím se, abych já, ale i každý z Centra Paraple tyto hodnoty ctil. Nesmíme ale zapomínat na jeden důležitý prvek, který nám naši práci usnadňuje, a to je humor. I proto že jsme spojeni s panem Svěrákem, tak je také dobré, aby se z toho ten humor nevytrácel,“ říká na závěr ředitel Centra Paraple David Lukeš.

